

[Lundberg.]

i Dag, hvad ingen Regering kan, kan man nok angribe Regeringen, men maa dog være en Smule mere varsom i Valget af Midlerne. Jeg tror, man hellere bør følge Regeringens Opfordring til Samarbejde, til Fællesvillie, til Offervillighed og til Samfundssind. Og hvis dette Spørgsmaal om Valutaproblemet's Løsning er afhængigt af Gennemførelsen af den fortsatte Krisehjælp til Landbrugere og Fremskaffelse af Midler til de arbejdsløse, saaledes som man har meddelt os det bl. a. fra de Konservatives Side, idet man har sagt, at man ikke kunde tage Stilling til disse Spørgsmaal, før man var kommet til Ende med Valutaforhandlingerne, saa beder jeg om, at disse Forhandlinger maa ske hurtigt, saaledes at den fortsatte Hjælp til Landbruget kan blive gennemført, og saaledes at der kan skaffes en Ordning for de arbejdsløse, en midlertidig Understøttelse og en Ordning af en mere varig Karakter, en ny Arbejdsløshedslov og Krisekasser, som sætter Arbejderne i Stand til, om ikke i den kommende Vinter, saa i Løbet af forholdsvist kort Tid paa forsikringsmæssigt Grundlag at overtage den væsentlige Del af den fortsatte Arbejdsløshedsunderstøttelse. Hvis man altsaa ikke vil forhandle om Hjælpen til de arbejdsløse, før man har faaet en Afslutning paa Forhandlingerne om Valutaspørgsmaalet, saa beder jeg om, at dette snarest maa ske. Jeg synes, at Forholdene er af en saadan Natur, at man i Stedet for at anvende de Metoder, som jeg før omtalte, har god Grund til at samles om, hvad man kan udrette i Enighed. Man kan maaske godt sige, at det danske Statsskib har faaet en Planke slaaet ind, men hvis vi alle sammen vil gaa til et ærligt Arbejde og i Enighed forsøge paa at bringe Skibet frelst til Land, saa tror jeg — ikke paa en *rolig* Sejlads, men dog paa en Sejlads med god Udsigt til, at vi naar velbehødent i Land. Derfor vil jeg endnu en Gang anbefale, at man fra alle Sider lægger saa mange Principper til Side som muligt og faar gennemført en Ordning af vort Valutaproblem, indtil den Tid kommer, da Kronen kan endeligt stabiliseres, og ikke rejser Strid om, hvor den til den Tid skal stabiliseres, og at man samles om Hjælpen, som de venter paa ude i Landet, baade de kriseramte Landbrugere og de arbejdsløse, som længe, navnlig de sidste, har været saa langt nede, at alle Reserver er udtømt. Med denne Motivering vil jeg anbefale Forslaget til velvillig Behandling og hurtig Gennemførelse.

Madsen-Mygdal: Uden at deri skal ligge nogen som helst Kritik af den Ordførertale, vi nys har hørt, maa jeg maaske have Lov til at sige, at jeg i Dag har savnet det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, der er min Kollega i Valutaudvalget, og som jo ellers plejer at være min Forgænger her paa Talerstolen som Indleder af Forhandlingen. Jeg udtaler Haabet om, at den Sygdom, der i Dag forhindrer det ærede Medlem i at være til Stede, maa være af forbigaaende Natur, og at vi snart paa ny maa se ham sund og arbejdsduelig her i Tinget.

Det foreliggende Lovforslag gaar jo ud paa en Forlængelse paa 5 Maaneder af den nugældende Valutalov uændret, og dette Forslag kan mit Parti ikke give sin Tilslutning. Hvis Forslaget ikke under sin Behandling her i Rigsdagen undergaar væsentlige Ændringer, maa jeg beklage straks at skulle sige, at saa agter vi at stemme imod det. Jeg deler ganske den højtærede Handelsministers Ønske, som ogsaa blev tiltraadt af Socialdemokratiets ærede Ordfører, at det maatte være muligt at samle alle Partier om den Lov, som nødvendigvis maa vedtages vedrørende disse Forhold, men Forord bryder jo ingen Trætte, og jeg maa derfor straks sige, at hvis der kræves en uændret Forlængelse paa 5 Maaneder, som her foreslaaet, kan denne Enstemmighed mellem 4 Partier ikke opnaas.

Vor Hovedindvending mod Forslaget er den, at Afleveringspligten for fremmed Valuta til den af Handelsministeren fastsatte Kurs stadig bibeholdes, og vi maa principielt hævde, at Bestemmelserne herom bør udgaa af Loven. Da Valutaloven sidst, for 2 Maaneder siden, blev behandlet her paa Rigsdagen, stillede Venstre Forslag om Afleveringspligtens Bortfald, men dette Forslag var desværre ikke i Stand til at samle Flertal hverken i Folketinget eller i Landstinget. Vi har imidlertid ikke siden ændret vor Opfattelse, og da dette Spørgsmaal stadig er Genstand for meget delte Anskuelser, skal jeg allerførst tillade mig nærmere at motivere vort Standpunkt i denne Henseende.

Denne Afleveringspligt, som ikke findes i noget andet Land med Papirvaluta, blev her i Landet indført ved Loven af 18. November f. A., og den er saaledes aldeles ikke et Led, endsige et uundværligt Led, i den Importregulering gennem Udstedelse af Valutaattester, som først blev indført ved Loven af 31. Januar 1932. Det er to forskellige Ting, der ikke vedkommer hinanden. Da Pligten til at aflevere fremmed